

Leo Trotskij

Om värnplikten

9 juli 1940

Detta brev var till Albert Goldman, som skrev artiklar om värnplikten i tidskriften *Socialist Appeal*. Publicerades i *Fourth International*, 1 oktober 1940.

Käre kamrat Al,

Jag tror att vi är överens med dig när det gäller alla punkter av principiell karaktär som du formulerar i ditt brev av den 6 juli.

Det är mycket viktigt att förstå att kriget inte ogiltigförklarar eller förminskar betydelsen av vårt *Övergångsprogram*. Det är precis tvärtom. *Övergångsprogrammet* är en bro mellan den nuvarande situationen och den proletära revolutionen. Kriget är en fortsättning på politiken med andra medel. Krigets kännetecken är att det påskyndar utvecklingen. Det betyder att våra revolutionära övergångsparoller kommer att bli mer och mer aktuella, effektiva och viktiga för varje ny månad av kriget. Vi måste naturligtvis bara konkretisera och anpassa dem till förhållandena. Det är därför jag i ert första stycke skulle ta bort ordet ”att modifiera”, eftersom det kan ge intrycket att vi måste modifiera något av principiell karaktär.

Vi är absolut för obligatorisk militär utbildning och för värnplikt. Värnplikt? Ja, det är vi. Av den borgerliga staten? Nej. Vi kan inte anförtro detta arbete, som något annat, till exploaterarnas stat. I vår propaganda och agitation måste vi mycket starkt särskilja dessa två frågor. Det vill säga att inte kämpa mot nödvändigheten av att arbetarna är goda soldater och att bygga upp en armé som bygger på disciplin, vetenskap, starka kroppar och så vidare, inklusive värnplikt, utan mot den kapitalistiska staten som missbrukar armén till den exploaterande klassens fromma. I punkt fyra säger ni: ”När värnplikten väl har blivit lag upphör vi att kämpa mot den, men fortsätter vår kamp för militär utbildning under arbetarkontroll, etc.” Jag skulle föredra att säga: ”När väl värnplikten är lagstadgad koncentrerar vi, utan att upphöra att kämpa mot den kapitalistiska staten, vår kamp för militär utbildning och så vidare.”

Vi kan inte motsätta oss den borgerliga statens obligatoriska militärutbildning, lika lite som vi kan motsätta oss den borgerliga statens obligatoriska utbildning. Militärträning är i våra ögon en del av utbildningen. Vi måste kämpa mot den borgerliga staten; dess övergrepp på detta område liksom på andra.

Vi måste naturligtvis kämpa mot kriget, inte bara ”in i det sista” utan under själva kriget när det börjar. Men vi måste ge vår kamp mot kriget dess helt revolutionära innebörd, och motsätta oss och skoningslöst fördöma pacifismen. Den mycket enkla och mycket stora idén med vår kamp mot kriget är: vi är emot kriget, men vi kommer att få krig om vi är oförmögna att störta kapitalisterna.

Jag ser inget skäl till varför vi skulle avstå från parollen om en folkomröstning om kriget. Det är en mycket bra paroll för att avslöja meningslösheten i *deras* demokrati i en sådan vital fråga som kriget.

Jag tror inte att kravet på arbetarnas försvarsgrupper kommer att undanröjas av kravet på allmän militär utbildning. Krigets närmande och kriget självt, med uppkomsten av chauvinistiska stämningar, kommer oundvikligen att framkalla pogromer mot fackföreningarna, revolutionära organisationer och tidningar. Vi kan inte ge upp försvaret av oss själva. Allmän utbildning kan bara göra det lättare för oss att skapa arbetarnas försvarsgrupper.

”Att regeringen äger ... alla krigsindustrier” bör ersättas med ”nationellt” eller ”statligt” ägande.

Detta är de kommentarer jag kan göra med anledning av ditt brev.

Broderligt
L Trotskij

Lästips

Trotskij: [Övergångsprogrammet](#)